

Sygn. akt I ACz 474/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2013r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
------------------------	---------------------------

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **S. R.**

przeciwko (...) **S.A. w J.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **pozwanego**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 10 maja 2013r., sygn. akt VI GNc 129/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie go od kosztów sądowych na podstawie art. 103 u.k.s.c.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd wskazał, iż brak jest podstaw do zwolnienia pozwanego od uiszczenia kosztów sądowych, w tym opłaty sądowej od zarzutów wynoszącej 4.863 zł. Z przedłożonego przez pozwanego bilansu wynikało, iż Spółka zamknęła rok 2012r. zyskiem w wysokości 90.786,12 zł. Kapitał własny spółki wynosi 3.615.968,79 zł, a zapasowy 195.182,67 zł.

W ocenie Sądu, pozwana Spółka jest w stanie ponieść opłatę sądową od zarzutów w wysokości 4.863 zł, która na obecnym etapie postępowania obciąża pozwanego zważywszy, iż pozwany w dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą, notując przychody z prowadzonej działalności.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł pozwany domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia i zwolnienia pozwanego od kosztów sądowych.

Skarżący podniósł, iż Sąd I instancji nie wziął pod uwagę rodzaju prowadzonej przez niego działalności, a mianowicie wykonywaniu robót związanych z budową dróg i autostrad. Charakter tej działalności wiąże się z generowaniem wysokich kosztów, co związane jest z wykorzystywaniem specjalistycznego i bardzo dobrej jakości sprzętu. Ponadto pozwany związany jest szczegółowymi terminami zakończenia poszczególnych etapów prowadzonych robót, co wiąże się niejednokrotnie z płaceniem kar umownych za opóźnienie w wykonaniu prac.

W 2011r. Spółka odnotowała ponad 2 milionową stratę, a uzyskany w 2012r. zysk w kwocie 90.000 zł, w żadnym sposobie nie wyrównał tej różnicy. Z tych też względów, pozwana Spółka nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych w przedmiotowej sprawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie pozwanej Spółki nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U z 2010r. Nr 90, poz. 594) strona dokonująca czynności procesowej, od której należy pobrać opłatę sądową, co do zasady obowiązana jest ponieść te koszty, gdyż sprawy cywilne są prowadzone na koszt stron.

W sytuacjach wyjątkowych, a w stosunku do osób prawnych taką sytuację wyjątkową opisuje art. 103 cytowanej ustawy, może się ona ubiegać o zwolnienie od kosztów sądowych.

Zgodnie z przyjętym orzecznictwem, dostępność do sądu wymaga posiadania środków finansowych, posiadanie tych środków staje się istotnym składnikiem działalności gospodarczej. Oznacza to, że w procedurze planowania wydatków związanych z działalnością gospodarczą podmioty prowadzące tę działalność, przewidując realizację swoich praw przed sądem, powinny uwzględniać także konieczność posiadania środków na prowadzenie procesu sądowego.

Na obecnym etapie postępowania pozwaną Spółkę obciąża jedynie obowiązek uiszczenia opłaty sądowej od zarzutów w wysokości 4.863 zł i z tego względu, Sąd Okręgowy słusznie rozpoznał jej wniosek tylko w takim zakresie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wnioski wyciągnięte przez Sąd Okręgowy z analizy dokumentów przedstawionych przez pozwaną Spółkę nie naruszają art. 103 u.k.s.c.

Z przedłożonych przez pozwaną Spółkę dokumentów wynika jednoznacznie, iż w dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą, uzyskując z niej dochód. Posiada aktywa trwałe w wysokości 11.673.925,25 zł.

Należy zauważyć, iż przy ocenie przesłanki z art. 103 u.k.s.c. analiza kondycji finansowej osoby prawnej nie powinna ograniczać się do danych bilansowych, czy też wysokości posiadanych zobowiązań. Znaczenie ma również porównanie wysokości wymaganych kosztów sądowych do zasobów takiego podmiotu oraz wielkość przepływów finansowych pomiędzy nim, a podmiotami współpracującymi.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy uznać, iż uiszczenie przez pozwaną opłaty sądowej od zarzutów w wysokości 4.863 zł nie zaburzy jej płynności finansowej, gdyż kwota ta stanowi tylko niewielką część środków, którymi pozwana dysponuje na co dzień.

Należy zauważyć, iż wyłożenie środków z przeznaczeniem na opłaty sądowe ma charakter tymczasowy, albowiem gdy okaże się że twierdzenia pozwanej będą zasadne, to Sąd o kosztach postępowania orzeknie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, stosownie do jego wyników.

Biorąc powyższe pod uwagę, rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego należy uznać za prawidłowe, a zażalenie pozwanej Spółki jako bezzasadne Sąd Apelacyjny oddalił na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.